

РЕШЕНИЕ

№ 2468

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1449** по описа за **2022** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“-гр. С. срещу Решение № 190/ 17.01.2022г. по НАХД № 7644 /2021г. на СРС, 23 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 22-007327/15.03.2021г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда“- [населено място]. С доводи за материална незаконосъобразност и необоснованост на решението, моли съда да постанови решение, с което да го отмени и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуален представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма] - [населено място], представлявано от управителя З. Б. К. чрез процесуален представител оспорва жалбата.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, XV касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на

касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

СРС е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 28.11.2019 г. е сключен трудов договор между [фирма] в качеството на работодател и И. И. А. в качеството на работник, като е уговорено основно месечно трудово възнаграждение в размер на 560 лв., платимо до 30-то число следващия месец. Видно от разчетно-платежна ведомост за месец юли 2020 г. на А. е следвало да се изплати в брой сумата от 473, 35 лв.

С решение от 30.11.2020 г., постановено по т. д. н. № 957/2020 г. по описа на СГС по отношение на [фирма] е открито производство по несъстоятелност, обявена е неплатежоспособността му с начална дата 27.05.2019г. и е назначен временен синдик на дружеството.

В периода от 18.12.2020г. до 19.01.2021г. е извършена проверка във връзка със спазване на трудовото законодателство на [фирма] от служители на Дирекция "Инспекция по труда" - С.. Резултатите от проверката са обективирани в протокол с изх. № П./19.01.2021г., съгласно който на дружеството са дадени за изпълнение осем задължителни предписания на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ във връзка с констатирани нарушения. Съгласно предписание № 6 работодателят " [фирма] е следвало да изплати уговореното трудово възнаграждение на И. И. А. за месец юли 2020 г. съгласно чл. 128, т. 2 от Кодекса на труда. Срокът за изпълнение на това предписание е бил до 01.02.2021г. Протоколът с предписанията е връчен на 19.01.2021г. на З. К. – управител на дружеството-жалбоподател. Протоколът не е оспорен по административен или съдебен ред.

В определения в предписанието срок до 01.02.2021 г. [фирма] не изпълнило предписание № 6, което е констатирано при извършена последваща проверка, приключила на 26.02.2021 г., резултатите от която били обективирани в протокол за извършена проверка изх. №П./26.02.2021 г.

С оглед на това свидетелката Д. А. Я., на длъжност "инспектор" при Дирекция "Инспекция по труда" – С., съставила АУАН № 22007327/26.02.2021 г. срещу [фирма] в качеството му на работодател за извършено нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ. Съставянето на акта е започнало в присъствието на управителя З. К., който уведомирал, че е открито производство по несъстоятелност спрямо дружеството, но е завършено, след като той си тръгнал, и изобщо не му бил представян за запознаване екземпляр от АУАН. Актът е оформен като съставен при отказ на нарушителя да го подпише, което е удостоверено с подписа на свидетеля Д. М.. АУАН е изпратен на управителя на дружеството и на синдика, като е получен от управителя на 11.03.2021 г. Писмено възражение срещу така съставения акт е депозирано с вх. № 21020602/16.03.2021 г.

Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното НП № 22007327/15.03.2021г. от директора на Дирекция "Инспекция по труда" С., с което на основание чл. 416, ал. 5 от КТ във вр. с чл. 415, ал. 1 от КТ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за извършено нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

С решение от 07.06.2021 г. Софийски апелативен съд, XV с-в отменил решението на Софийски градски съд за откриване на производство по несъстоятелност срещу [фирма].

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставяне на АУАН е допуснато нарушение на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН, доколкото видно от

показанията на актосъставителя Я. актът не е съставен в присъствие на управителя на дружеството и не му е бил предявен за запознаване. Съдът е изложил мотиви, че в случая е следвало да се пристъпи към изпращане на покана и съставяне на АУАН в хипотезата на чл. 40, ал. 1 или ал. 2 от ЗАНН. Освен това първостепенният съд е счел, че деянието, за което е санкционирано [фирма] не е противоправно, тъй като към момента на отправяне на предписанието и срока му за изпълнение, дружеството е било в открито производството по несъстоятелност. В рамките на това производство има определен в ТЗ ред на изплащане на вземанията на кредиторите на дружеството.

Решението е постановено при спазване на материалния закон.

При правилно изяснена фактическа обстановка, СРС е достигнал до обоснования извод, че не е осъществен състава на административно нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

Няма спор по делото, че [фирма] не е изпълнило до изтичането на дадения от контролните органи срок (до 01.02.2021 г. включително) задължителното предписание по спазване на трудовото законодателство, а именно да изплати уговореното за месец юли 2020г. трудово възнаграждение на И. И. А.. Настоящата инстанция изцяло се солидаризира с извода на СРС, че соченото бездействие не се явява противоправно, поради което на основание чл. 11 ЗАНН, вр. чл. 9, ал. 2 от НК, подобно поведение не представлява административно нарушение. Към момента на отправяне на предписанието и срока му за изпълнение, дружеството е било в открито производството по несъстоятелност. В рамките на това производство има определен в ТЗ ред на изплащане на вземанията на кредиторите на дружеството.

Съгласно чл. 722, ал. 1, т. 4 ТЗ вземания, произтичащи от трудови правоотношения, възникнали преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност са четвърти поред. Няма спор, че вземането на работника А., визирано в предписанието, е сред вземанията от преди откриване на това производство. За да бъде изплатено то обаче, следва да бъдат изплатени другите вземания, които са с приоритет преди тези за трудови възнаграждения – визираните в т. 1-3 на чл. 722, ал. 1 ТЗ. Поради това няма как да бъде изпълнено предписанието, тъй като то би било нарушение на предвидения от закона ред за изплащане на вземанията. Съгласно чл. 646, ал. 1, т. 1 ТЗ нищожно по отношение кредиторите на несъстоятелността е направеното след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност не по установения в производството ред изпълнение на задължение, което е възникнало преди датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност. В този смисъл и предписание №6, като издадено в противоречие на закона, е недействително.

Освен това всички вземания преди да бъдат изплатени се приемат от синдика и се одобряват от съда – чл. 692 ТЗ. Разпределянето на сумите от масата на несъстоятелността към кредиторите се извършва не от длъжника, а от синдика. За изплащането на дължимите трудови възнаграждения на неговите служители и работници е предвиден в ТЗ ред, който е бил приложимият в случая, предвид процедурата по несъстоятелност. Всичко това е трябвало да бъде съобразено от контролните органи преди издаването на предписанието. Основната цел на осъществявания контрол от ДИТ във връзка с изплащането на начислените трудови възнаграждения на работниците и служителите, е последните да получат заплащане за положения труд, което в случай на открито производство по несъстоятелност по отношение на работодателя, е гарантирано по специален законов ред до определен

размер, като съответно частта от начисленото, но неизплатено трудово възнаграждение, която не е гарантирана от фонда, остава дължима за работника и може да се предяви в производството по несъстоятелност (арг. от чл. 30 от ЗГВРСНР). С оглед горното, настоящата инстанция изцяло споделя извода на СРС, че неизпълнението на предписанието не се дължи на поведението на дружеството-жалбоподател и не може да се приеме, че то е извършило нарушението, за което е ангажирана отговорността му.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, XV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 190/ 17.01.2022г. по НАХД № 7644 /2021г. на СРС, 23 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 22-007327/15.03.2021г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда“ - [населено място].

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.